

Nemci utrjujejo pozicije v severni Italiji ob reki Po

Madrid, 2. avg. — Nemška armada, katero cenijo na 18 divizij, je zasedla vse važne točke severni Italiji, na levem bregu reke Po. Nemci si najbrže mislijo, če bo Badoglio prepustil Italijo zaveznikom, da bo mogel samo oni del, ki leži južno od te reke.

Nemške čete so prihajale v nove pozicije ves prejšnji teden, dočim je premier Badoglio okleval na ultimatu zaveznikov. Močne nemške jedinice so zavzele postojanke v gornjem delu reke Adiže, kjer je bil prizor strahovitih bojov v prvi svetovni vojni.

Družinske očete bodo začeli klicati v armado s 1. oktobrom, je najnovejša odredba.

Washington, 2. avg. — Vojna delovna komisija naznanja, da bodo začele naborne komisije klicati pod orožje s 1. oktobrom družinske očete, med katerimi bodo tudi taki, ki so jim bili rojeni otroci pred 15. septembrom 1942.

Naborne komisije so dobile ukaz, naj začno jemati iz razreda 3-A družinske očete, v starosti od 18 do 37 let, katerih je registriranih v Zed. državah 6.559.000, da jih bodo lahko klicali v armado s 1. oktobrom. Samo oni ne bodo klicali, kjer je odsotnost očeta povzročila.

Jugoslovanski gerilci dobivajo orožje z letali

London. — Iz Švice prihajajo vesti, katere potrjuje budimpeštanski poročevalec lista Basler Nachrichten, da dobivajo srbski in tudi hrvaški gerilci redno orožje z letali. V tem mestu izjavljajo, da jim prinašajo angleška transportna letala iz Sicilije. Naša poročila zatrjujejo, da na italijanskem delovanju teroristov ne pomehlo. Kljub krutemu zatiranju in najostrejšim uradnim ukrepom teh aktov nasilja ni bilo mogoče ustaviti, najmanj pa v prestolici Sofiji.

Farley napoveduje konec te vojne v kratkem

Portland, Ore. — James A. Farley, bivši generalni poštni minister Zed. držav in načelnik tvojega kampanja za predsednika Roosevelta, je v tem mestu izjavil, da bo vojna v Evropi kmalu končana. "Nekega večera bodo ljudje spali in ko se bodo zbudili, bodo našli v svojem domu vršili zdaj dogodki na bojiščih," je rekel Mr. Farley.

OPA namiguje, da bodo cene žganju nižje

Washington. — V kratkem bo urad za kontrolo cen nižje cene raznim vrstam žganja, ki je na trgu. Regulacije cen bodo začele v distilirah in bode vse do odjemalca.

Pra Japonka v mestni službi v Clevelandu

Mrs. Fugi Moto, po rodu Japonka, toda rojena v Ameriki, je bila včeraj v Clevelandu mestni službo. Nastavljena je bila na stenografiko pri mestni komisijski. Prej je živela v Los Angelesu, Kalifornija.

V Berlinu vlada pravcata panika pred napadom zaveznikih bombnikov

Stockholm. — Berlinskega prebivalstva se je polotila pravcata panika, ker se ljudje boje, da si bodo zavezniki zdaj izbrali Berlin za glavno tarčo zračnih napadov. Skoro ves Berlin je na nogah in ljudje kopljejo zaklonišča po parkih in ulicah, kamor se bodo skrili v slučaju napada.

Ljudje se boje, da bodo zavezniki prav tako sesuli Berlin, kot so sesuli Hamburg, Kolin in Essen. Hamburg je danes kup razvalin. Prej eno največjih nemških pristanišč, je danes popolnoma zapuščen. Oblasti so ukazale vsemu prebivalstvu, 1.600.000 duš, da zapusti mesto do četrtega.

Cele karavane vsakojakih vozil so se vsule iz mesta v bližnje kraje. Kar je mogel kdo v naglici vzeti s seboj, je odnesel ali odpeljal, na vozovih, na samokolnicah in celo otroške vozičke so uporabljali za prevoz.

Špansko časopisje ni zdaj več sigurno nemške zmage

Madrid. — Špansko časopisje je v zadnjih dnevih popolnoma spremenilo ton svojega pisanja. Zdaj piše, da je Nemčija že popolnoma izgubila upanje na kako ofenzivo in da naciji pripravljajo narod za obrambno bitko in na težke čase, ki bodo prišli nad Nemčijo. Španski poročevalci poročajo iz Berlina, da se Nemčija pripravlja na "zadnji odpor."

Župan La Guardia je ukazal policijsko uro v Harlemu, kjer so bili izgredi

New York, 2. avg. — Newyorški župan La Guardia je ukazal policijsko uro ob 10:30 zvečer za ves zamorski okraj Harlem, kjer so se vršili včerajšnja noč izgredi, pri katerih je bilo ubitih šest oseb in nad 200 ranjenih, med temi 40 mestnih stražnikov.

Župan je izjavil, da izgredi niso posledica mržnje med belimi in črnimi, ampak akt nižinske gange, ki preži na take okolnosti, samo da lahko da duška svojim gangsterskim strastem.

Trst naj bi bil odprto pristanišče

London. — Dobro poučeni krogi trdijo, da bo Jugoslavija stavila Italiji, ako bo slednja stopila iz vojne, svoje teritorialne zahteve, predvsem za Trst in Reko. V tem slučaju bi postal Trst odprto pristanišče za Avstrijo, Madžarsko, Švico in Italijo.

Vest iz domovine

S posredovanjem Ameriškega Rdečega križa je dobila Mary Hribar, 15519 Holmes Ave., Cleveland, O. pismo od svojega nečaka Lojzeta iz Lubljane Lojze piše, da je že eno leto od doma v 6. gimn. razredu in da ne ve, kako je doma. Piše tudi, da mu je zelo dolg čas. Pismo je datirano v Ljubljani 26. novembra 1942.

Sedem delavcev ubitih več poškodovanih v tovarni

V kemični tovarni Ferro Enamel Corp. 4150 E. 56. St. v Clevelandu je nastala včeraj razstrelba, pri kateri je bilo ubitih sedem delavcev takoj, ali so pa pozneje podlegli poškodbam v bolnišnici. Kakih 18 jih je bilo težko ranjenih. Vzrok razstrelbe še niso ugotovili.

Dolarje je ponujal za šestico

St. Louis. — Na glavnih ulicah tega mesta je bil ponudjen več kot 300 oseba: pristen ameriški papirnat dolar za en dajm, toda samo pet oseb ga je vzelo. Inženir Merritt je namreč slišel o podobnem slučaju v Los Angelesu, pa je hotel poskusiti tudi te meščane, če so kaj lakomni na denar. Večina oseb, katerim je ponudil dolar za en dajm, ga je samo pomilovalno pogledala in šlo naprej. Drugi so se ustavili samo toliko, da so čudili, kako da "blazneža" ne spravijo na varan kraj. Samo štirje vojški in neka stara gospa so napravili "kupčijo." Ženska je rekla, ko je dala dajm za dolar: "En dolar je vselej vreden dajm, tudi če je ponarejen." Pa je bil dolar popolnoma pristen.

Jugoslovanska vlada se bo preselila menda v Kairo

London. — New York Herald Tribune prinaša naslednjo, zdaj še povsem nepotrjeno vest: "Razvoj dogodkov v Italiji je povzročil, da je začela jugoslovanska vlada v Londonu pospeševati korake za prenos kompaktne vojnega kabineta v Kairo, da bi bila tam navzoča na licu mesta v slučaju, da bi se razvile zavezniske operacije v smeri proti Jugoslaviji ali kamorkoli drugam na Balkanu."

Pričakuje se, da bo kralj Peter z malo skupino svojih ministrov kmalu odpotoval na Srednji vzhod in tam ostal v bližini jugoslovanske vojske na tem bojišču; na ta način bi mu bilo mogoče sodelovati ne le z angleški in ameriško vrhovno komando, temveč tudi z grško vlado, ki se je pred nekaj meseci preselila iz Londona v Kairo.

Listnica uredništva

Več naših cenjenih čitateljev in čitateljic je poslalo proteste, ker smo priobčili "Jankovičev odgovor." Smatrali smo za pošteno, da damo priliko zagovornikom, ki smo ga napadli v naših člankih. Lepo ni lopniti koga po glavi, potem pa zbežati, niti se nam ne zdi to junaško, pa naj bo vsebina odgovora še tako neumna. Razumemo, da vsak list ne dela tako, mi pa ne maramo biti zajci.

Osmina

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Louis Langenfus ob priliki osmine njegove smrti.

Zavezniki so zopet udarili na Italijo

Nemci trdijo, da so Rusi že v Orlu, česar pa Moskva še ne potrjuje

London, 3. avg. — Berlinski radio je danes naznanjal, da je ruska ofenziva proti Orlu dovedla rusko armado že v mesto samo. Morda to nemško radijsko poročilo ni povsem točno, vendar pa dokazuje, da se Nemci pripravljajo izprazniti Orel, katerega imajo Rusi obkoljenega od treh strani.

Rusi ne poročajo, da bi predrl že do mesta samega, ampak poročajo pa, da so zavzeli včeraj nadaljnih 70 naselij ter da so napredovali proti mestu od štiri do sedem milj.

Nemški radio vsak dan poroča, da so ruske armade pri Orlu v večini in da napadajo z vso besnostjo. To pomeni, da pripravljajo nemško o vrhovno poveljstvo narod na izgubo Orla.

Bitka slovenskih gerilcev z Nemci pri Kočevju

New York. — Informacijski urad Združenih narodov poroča, da so jugoslovanski gerilci po neuspehu pete nemške ofenzive podvojili intenzivnost svojega delovanja.

V Sloveniji so slovenski gerilci izvršili več napadov v kočevskem okraju, nekdanji nemški naselbini na slovenskem ozemlju. Razvila se je tam huda bitka z nemškimi četami, ki so se morale umakniti. Na bojišču je ostalo 23 padlih Nemcev.

Hrvaški gerilci v Slavoniji so prizadeli Nemcem težke izgube o priliki napada na vojaški vlak, katerega so vrgli s tira. V bližini mesta Našice poškodovali važno železniško progo.

Civilno prebivalstvo zapuša Milan

New York. — Radio iz Danske poroča, da je vlada izselila civilno prebivalstvo iz Milana radi grožnje zaveznikov, da bodo zopet začeli bombardirati italijanska mesta. Včeraj zjutraj je odpeljalo iz Milana več vlakov civilno prebivalstvo.

Humorist Jack Benny je v Srednjem vzhodu

New York. — Radijski humorist Jack Benny je dospel v Osrednji vzhod, da bo kratkočasil tam ameriške čete v raznih taboriščih. Z njimi so: Anna Lee, filmska igralka; Wini Shaw, pevka in Larry Adler, igravec na harmoniko.

Euclid Rifle klub

V sredo popoldne bo imel Euclid Rifle klub sejo na Močilnikarjevi farmi. Vsi člani naj gotovo pridejo in pomagajo reševati važne zadeve, tekoče in netekoče, pravi predsednik Jim.

Na operaciji

Težko operacijo je prestala Mrs. Frances Bernetič, 6917 Hecker Ave. Nahaja se v Mt. Sinai bolnišnici. Obiski so sedaj dovoljeni od 3 do 4 popoldne in 7 do 8 zvečer.

Po pismo naj pride

Joseph Jamnik, katerega bivališče ni znano, naj se zgloši pri Mrs. Cukajne, 7511 Cornelia Ave., kjer dobi pismo.

Važna seja

Krožek št. 3 Progresivnih Slovenkov bo imel jutri večer ob osmih sejo na Reher Ave.

Nove bombe nad Neaplom; ameriške čete so okupirale San Stefano na Siciliji; invazija Italije je zdaj na programu, svarijo zavezniki.

Gl. stan zaveznikov v Afriki, 2. avg. — Zavezniki bombniki in bojne ladje so zopet začele napadati Italijo potem, ko ni bilo od nove vlade premierja Badoglije nobene besede na poziv generala Eisenhowerja, naj Italija odloži orožje. Zavezniki bombniki so zopet poleteli nad Neapelj in razna pristanišča v južni Italiji, dočim so začele bojne ladje bruhati težke izstrelke na obrežna mesta.

Zavezniske armade so na Siciliji zopet začele z ofenzivo na celi črti. Ameriške čete so okupirale v a ž n o pristanišče San Stefano ter tako, zrušile desno osiško krilo, kjer je bilo največ nemškega vojaštva. V mestu so zajeli Amerikanci nad 10.000 osiških vojakov, od teh več kot polovico Nemcev. Tako imajo zdaj zavezniki v rokah nad 90.000 vojnih ujetnikov na Siciliji.

Istočasno z 7. ameriško armado, ki prodira vzhodno ob severnem obrežju Sicilije, sta začeli z ofenzivo tudi kanadska armada v sredini in 8. angleška armada na vzhodnem obrežju.

Iz Rima ni še nobene besede o kakem miru. Očividno maršal in premier Badoglio ne namerava odgovoriti direktno na ultimatu zaveznikov. Toda iz Madrida se poroča, da se vrše v Vatikanu velike aktivnosti in da je papežev državni tajnik obiskal premierja Badoglijo potem, ko se je prej posvetoval z ameriškim zastopnikom.

General Montgomery, ki poveljuje 8. angleški armadi na Siciliji, je čestital ameriški armadi, ki je v rekordnem času okupirala in počistila več kot polovico Sicilije sama.

Ameriške bojne ladje zdaj pomagajo svoji 7. armadi in obstreljujejo sovražne pozicije po severni Siciliji, dočim je angleška bojna mornarica na vzhodnem obrežju.

Radio iz Alžira je danes svaril Italijo, da bodo zavezniske armade kmalu stopile na tla Italije same. Invazija bo sledila bombnim napadom po južnih italijanskih mestih. Osiške radijske postaje so poskušale vse, da bi se radio iz Alžira ne slišal.

"Mi vas ponovno svarimo," je govoril radio Italijanom. "Izdal vas je Mussolini, zdaj vas izdaja maršal Badoglio."

Naprej in naprej so zavezniske radijske postaje svarile Italijane pred razdejanjem, ako bodo še naprej trpeli med seboj Nemce. Uradno še ni znano, kaj namerava nova italijanska vlada. Italijansko časopisje vpije, da se želi Italija pač pogajati, toda ne bo kapi-

in hčer.

Milwaukee. — Dne 12. jul. je umrla Mary Kocjan, stara 52 let in rojena v Dobilcih pri Črnomlju v Beli Krajini. Zapuška moža, tri sinove, dve hčeri, sestro Katarino Agnič v Calumetu, Mich., in brata Petra Roma v Clevelandu, O. — Dne 18. t. m. je umrl Frank Remšak, star 50 let in doma iz Bočne v Savinjski dolini na Spodnjem Stajerskem. Tukaj zapuška ženo, dva sinova in hčer.

Chicago. — Dne 19. jul. je bila na severni strani mesta divja gonja na ulicah. Policijski avto je podil "karo," katera je drvela menda 90 milj v uri in se ni zmenila za rdeče signale na križiščih. Končno je policija streljala in krogla je zadela vozitelja divjega avta v glavo od zadaj in ga ubila. Vozitelj je bil Stanko Sajovic, Slovenec, rojen tukaj. Bil je večkrat aretiran zaradi nekih prestopkov in nahajal se je pod policijskim nadzorstvom (parole). Druge podrobnosti niso znane.

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVA—Plave znamke N, P in Q so dobre do 7. avgusta, znamke R, S in T so veljavne od 1. avgusta do 20. septembra.

MESO, sirovo maslo itd.—Rdeče znamke T in U so veljavne zdaj; V od 8. avgusta, W od 15. avgusta. Vse te so veljavne do 31. avgusta.

SLADKOR—Znamka 13 je veljavna do 15. avgusta; znamki 15 in 16 sta veljavni do 31. oktobra in to samo za prezerviranje.

ČEVLI—Znamka 18 je veljavna do 31. oktobra. GAZOLIN—Znamka 7 iz nove knjige A je veljavna do 21. septembra, vsaka za 4 galone gazolina.

KOLESA—Knjige A morajo dati pregledati kolesa do 30. septembra; B do 31. oktobra, C do 31. avgusta. Komercijalna vozila vsakih šest mesecev ali na vsakih 5.000 milj, kar pride prej.

KURIVNO OLJE—Kupon 5, ki je dober za 11 galon olja, je veljaven do 30. septembra.

Naši
vojaki

Iz Afrike se nam je oglasil naš bivši čevljar, Joseph Gerbec, ki piše: "Cenjeno uredništvo Ameriške Domovine! V senici pod oljkinih drevesom sem se spomnil na našo slavno St. Clair avenijo in sem rekel, da bi vam napisal en par besed. Odkar smo polovili Nemce in Italijane, imamo nekaj več časa za pisanje. Po tem novem kontinentu sem bil že v več mestih, na primer v Oranu, Blida, Tabesa, Bija, Ma-

teur; mnogo imen sem pa že pozabil.

Kar se tiče pa vročine, postavljam za galono "tega dobrega," da je bolj vroče, kot pa lani v Alabami. Rujav sem kot pristalen Arabec. Pozdrav vseh slovenski naselbini v Clevelandu — Joseph Gerbec."

Njegov naslov je: Pfc. Joseph Gerbec, 35314338, Battery H 67 C. A. (A. A.) APO 464, c/o Postmaster New York, N. Y.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEREVO, Editor
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po razračunih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka, 3c**SUBSCRIPTION RATES:**United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies, 3cEntered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 181 Tue., Aug. 3, 1943

Narod naj se izjavi sam

V Ameriki se je organiziral neki Zedinjeni odbor Hrvatov, Srbov in Slovencev, katerega predsednik je pisatelj Louis Adamič. Ta odbor trdi, da zastopa večino ameriških Jugoslovancev in če tako trdi, potem gotovo verjame, dočim si mi pridržimo pravico dvomiti o tem.

Ta odbor odobrava in priporoča, da Amerika, Anglija, Rusija in drugi Združeni narodi takoj priznajo Narodni svet osvobodilne fronte (partizane) kot postavno vladno v Jugoslaviji, ker da ima, po zatrdilu g. Adamiča, podporo devdeset odstotkov vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev v Jugoslaviji.

Kakšno podlago ima g. Adamič za to svojo trditve, ne vemo. Ako je pa resnica, da imajo partizani za seboj 90% vseh treh narodov v Jugoslaviji, potem je naravno, da je to ogromna večina naroda in da morajo zavezništvo to upoštevati. To se pravi, če ima osvobodilna fronta (partizani) res tako ogromno večino za seboj v Jugoslaviji. Ker nimamo od tam nobenih avtentičnih poročil, ne bomo rekli, da ima to večino, pa tudi ne bomo rekli, da je nima iz istega razloga.

Pa recimo, da imajo partizani res večino v Jugoslaviji in to tako ogromno večino, kot zatrjuje g. Adamič, pa vseeno dvomimo, da bi vlade Združenih narodov priznale kako tako vladno. Zlasti pa ne Amerika. To trdimo na podlagi služajne svobodne francoske vlade v Alžirju. Najsi je fakt, da svobodni francoski koncil res zastopa večino francoskega naroda v tujini, to je v Afriki, pa ga vendar Anglija in Amerika še nista uradno priznali. Anglija bi bila za to, da se ga prizna kot vladno za vse francoske kolonije, Amerika pa pravi: počakajmo.

Zato dvomimo, da bi Washington in London priznala kako drugo vladno, kot je zamenja vlada v Londonu, dasi se mi prav nič ne potegujemo zanjo, ker ne dela nič, kar bi bilo količkaj koristno za bodočo Jugoslavijo razen, da se čvrsto prepira naprej, kot se je od vsega začetka, kar je bežala iz Jugoslavije in se najbrže bo še dolgo potem, ko bodo razmere v Jugoslaviji že urejene. To se pravi, da imamo v mislih večino trenutne vlade v Londonu.

Po naših mislih je pač vseeno, katera vlada se zdaj nazivlje polnomočnim za Jugoslavijo. Kar se tiče narodov v Jugoslaviji, itak ne more napraviti ničesar, ker je Jugoslavija pod okupacijo. Da so pa narodi v Jugoslaviji proti sedanjim okupatorjem, ni treba dokazov in jih k temu ni treba bodriti. Treba ni drugega, kot da pride tje zavezniška armada, da narodu orožje in evo vam močnega zaveznika, ki ne bo prizanašal oškim tiktavam.

Po našem mnenju je popolnoma potrata časa, da bi začeli ustanavljati kake nove vlade ali jih priporočati za Jugoslavijo, zlasti ne mi tukaj v Ameriki. Invazija na Balkan, odnosno v Jugoslavijo od strani zavezniških armad je gotova stvar. Da bodo zavezniške armade okupirale med drugimi deželami tudi Jugoslavijo, je tudi gotova stvar. Počakajmo torej dotlej in potem pa naj dobe narodi v Jugoslaviji priliko, da se sami izrazijo, kakšno vladno da hočejo.

Od nas tukaj v Ameriki bi ne bilo prav, da bi jim ponujali sedanjo vladno, niti bi ne bilo prav, da bi jim ponujali partizansko, ali sploh kako vladno. Mi ostanemo tukaj v Ameriki, ljudje doma bodo morali pa živeti pod vladno, ki si jo bodo sami ustvarili ali izvolili, ako jim bo dana taka prilika.

Kar se nas Slovencev tukaj tiče, bi bila, po našem mnenju, edina naloga, da pri zavezniških političnih potem priborimo nazaj vse slovenske kraje in za tako zedinjeno Slovenijo zahtevamo popolnoma avtonomijo. Slovenija naj bi šla kot avtonomna dežela v federativno Jugoslavijo, ali pa v federacijo balkanskih držav, kar bodo že zavezništvo ustvarili ram.

Po našem mnenju je v Jugoslaviji še dovolj inteligentov med vsemi tremi narodi, ki bodo vedeli, kaj bo najboljša za bodočo. Treba jih je najprej osvoboditi in potem pa jim dati priliko, da si izvolijo vladno kakršno bodo že hoteli. Da bi se pa mi tukaj vtikali v njih notranje zadeve, bi bilo abotno razen od strani kake osebe, ki ima osebne ambicije v bodoči Jugoslaviji.

To, mislimo, pišemo iz srca velike večine ameriških Jugoslovancev. To ali podobne so tudi smernice našega SANSa, katerega člani so opetovano poudarjali, da se ameriški Slovenci ne bomo vtikali v obliko vlade v rojstni domovini. Spominjamo se, da se je topogledno opetovano jasno izrazil g. Josip Zalar, član izvršnega odbora SANSa in tudi drugi. Tako je tudi prav in če bi stopil SANS v kake druge smeri uradno kot tak, narod ne bo z njim, sodimo.

Po našem mnenju je za nas tukaj v Ameriki najbolj potrebno, da pripravljamo gmotono pomoč za domovino, vse drugo pa prepustimo rojakom doma, ker vse drugo je potrata energije, vse drugo še bolj pomaga k večji konfuziji. Nam tukaj naj bi bilo popolnoma vseeno, kakšno obliko vlade si izbere narod v stari domovini, samo da bo zadovoljen z njo. Zavezništvo bodo gotovo gledali na to, da bodo na podlagi Atlantskega čarterja imeli vso pravico in priliko do tega.

Popolnoma se strinjamo s predsednikom Rooseveltom,

ki je v zadnjem govoru na radiju naglašal, "da moramo najprej dobiti zmago, potem šele bomo govorili o notranjih problemih v posameznih državah."

**Zapisnik
četrtre seje eksekutive Slovenskega ameriškega
narodnega sveta**

(Nadaljevanje.)

Po enournem odmoru se seje ponovno prične ob eni popoldne.

V razpravo pride zadeva tajnika SANSa. Brat Zalar poroča o korakih, ki jih je podvzel, da bi zainteresiral Rev. Urankarja za to pozicijo. Čita odgovor Rev. Urankarja, ki navaja svoje vzroke, zakaj ne more sprejeti tega odgovornega mesta. In da ne bi prevladavalo mišljenje, da se brani dela, želi tudi odstopiti iz odbora.

Pojasnili so vzeto na znanje, odstop iz odbora pa ni sprejet.

Brat Kristan poroča glede Ane Krasne, članice širšega odbora, katero je vprašal glede tega dela. Ker pa je bila možnost, da Rev. Urankar sprejme tajniško službo, ni podvzel nadaljnjih korakov.

Brat Zaitz priporoča, da se delo vrši še naprej kot sedaj, to je, da brat Kuhel vodi tajniške posle. Zdi se mu, da je sedanji aranžma najbolj zadovoljiv in uspešen. Istega mišljenja je brat Zalar, ki dodaja, da se tajnik lahko izvoli na seji širšega odbora. Brat Cinkar priporoča, da bi delo prevzela sestra Katka Zupančič, ki je navzoča na seji. Sestra Zupančič navaja svoje vzroke, zakaj ona ne more sprejeti tajniškega urada.

Končno je sprejet predlog brata Zaitza, da brat Kuhel še nadalje vrši tajniške posle ter da ima polno moč v zadevi pomočnika v uradu.

Prečitano je pismo, podpisano od predsednikov Hrvatskega narodnega kongresa, Srbskega vidovanskega kongresa in Slovenskega ameriškega narodnega sveta, kateri sklicujejo prvo konferenco zastopnikov vseh treh narodnostnih skupin ter želijo, da SANS izvoli štiri delegate. Konferenca se vrši v Pittsburghu dne 19. junija.

Sledi dolga razprava. Kristan pojasni, kaj je Srbski vidovanski kongres, koga ta skupina zastopa in kaj je nje program. Potrebno je, da Washingtonu pokažemo, da smo Jugoslovani edini in da sodelujemo. Ako to dosežemo, bomo bolj uspešni kot pa vsaka posamezna struja zase. O težkih razmerah med Srbi in Hrvati govori tudi brat Zaitz, ki poudarja, da je bilo sovražstvo med njimi umetno zasejano, toda ga obe stranki jemljeta tako resno, da dvomi o uspehu kake ublažitve. Skupna seja pa bo pokazala, ako obstaja kaka možnost za odstranitev vsaj dela teh intrig. Brat Rogelj dodaja, da federalna vlada komaj čaka, da pridemo do skupnega delovanja, zlasti še sedaj, ko so "separatisti" okrog Srbov prišli svojo škodljivo gonjo, ki dela ves položaj skoraj neznosen. Kristan in Zalar naglašata, da je iniciativa za skupno delo med Jugoslovani bila sprožena od SANSa, radi tega moramo iti z delom naprej. Da bo največ dela odpadlo na Slovence, o tem skoraj ni nobenega dvoma. Cinkar je mnenja, da je bil uspeh slovenskega kongresa pravcati čudež v primeru z drugimi. Vsi nimamo istih problemov; Slovenci smo še najbolj organizirani, in če bomo skušali pridobiti za skupno delo še Srbe in Hrvate, ki so si osvojili skoro isti program kot mi, tedaj leži v tej skupnosti bodočnost našega dela in uspeha.

Brat Zaitz predlaga, da se odobri vse delo, ki ga je do sedaj izvršil v tej zadevi pripravljalni odbor, ter da izvolimo štiri delegate. Podpirano in sprejeto.

Izvoljeni za delegate so: Kristan, Kuhel, Rogelj in Zalar, za namestnika pa Cinkar in Dr. Kern.

Brat Kristan opozarja navzoče na spremembo stališča angleške vlade napram osvobodilni fronti v Jugoslaviji in na spremembo, ki se bo kmalu pokazala tudi v Washingtonu. Taktika se je spremenila in mi moramo biti pripravljeni priti v javnost z našim stališčem. Radi tega vprašanja bo tudi bodoča konferenca v Pittsburghu zelo velike važnosti. Nato prečita resolucijo, ki jo je pripravil za predložitev konferenci.

Brat Rogelj razpravlja o partizanih, ki so postali sedaj najvažnejši faktor v jugoslovanski odpori vojni. To je edina skupina, ki v resnici zastopa le ljudstvo v stari domovini in se resnično bori proti Nemcem in Italijanom. Ko je Hitler poslal številne divizije, da zatre vsako nadaljnje gibanje med partizani, je angleška vlada pozvala tudi četnike, da se pridružijo partizanom in skupno nastopijo proti sovražniku. Četniki se niso odzvali. To je bil povod, da so četniki izgubili prvotni sloves in da so partizani prišli do upoštevanja.

Brat Zalar predlaga, da se Kristanova resolucija sprejme. Podpirano in sprejeto. Obenem priporoča, da se glede skupnega nastopa obvestijo tudi razni uradi v Washingtonu, ki so zainteresirani v jugoslovanskem vprašanju.

BESEDA IZ NARODA**Slike v Genevi**

Naši farmerji v Genevi, Ohio, bodo imeli priliko videti slikovno predstavo v soboto večer 7. avgusta. Vršila se bo na znamenitem prostoru in križišču v Harpersfield, kjer se nahaja veliko poslopje last Mr. Foterja, garaža, cesta 307 in 534. To je v bližini Klausove farme, vsem farmerjem je znan ta kraj in od vseh strani bo prilika da pridejo skupaj.

Slike za to predstavbo bodo raznovrstne. Med tem, ko bo prikazanih serija domačih ameriških posnetih in barvah, kakor so: Vseslovanski dan in več iz važnih parad naših naselbin, ki so pomenljive; slike iz vojne iz

raznih front; dalje pa bo prikazana tudi stara domovina, del iz Notranjske, Dolenjske in Gorenjske.

Predstava bo dolga dve uri neprenehoma in bo gotovo zadostila vsakega gledalca. Vstopnina je določena 25c za odrasle in 10c za otroke. Vsi dohodki so namenjeni za pomoč stari domovini.

Rojaki iz vse okolice naj bi se udeležili te predstave ker bo vredna da jo vidi vsak. Mnogo dogodkov se je že zgodilo v naselbinah, katere niso imeli farmerji prilike videti. Z eno predstavbo tudi sedaj tega ne bo mogoče. Ako bo predstava povoljna, se bo potem lahko še druga priredila na isti način. Za to je treba

ba videti prvo. Vsaka predstava vsebuje drugače slike. Kdor zamudi eno predstavbo, ne bo videl istih slik v drugi predstavi, ker se nobenih slik v enem kraju ne kaže dvakrat, razven če se to zahteva od gledalcev.

Rojaki farmerji, sporočite še drugim, če tudi niso Slovenci, slike bodo zanimale vsakogar.

Po slikovni predstavi ostane čez noč v Genevi v namestu, da bom drugi dan tam posnel nekaj slik farmarskih domov in družin. Za to se malo pripravite z farmarskim orodjem v paradi. Pričakujoč, da se vas bo odzvalo obilo.

Anton Grdina, lastnik slik.

Spomini iz življenja Jozefine Jereb, roj. Lah

Napisal brat M. I. Lah

Dobri dve uri hoda iz Ljubljane, ali kakih 14½ km. ali 6 do 7 milj o Dolenjski cesti, se popotniku odpre valovit in delno hribovit kraj, ki je v resnici začetek dolenske strani kranjske dežele. Hribi, ki obkrožajo ljubljansko ravnino jugovzhodno, dajo potniku krasen razgled, ko prekorači prvo strmo staro cesto na sv. Križ. Od tu naprej je očem odprta krasna panorama ravnina, ki je tam v daljavi obkrožena z očem zgubljajočimi se hribi v modri barvi. Vse je v pletju zeleno. Le cesta pred teboj, in hiše po raztresenih naseljih se svetlikajo v daljavi z cerkvenimi stolpi v sredini. Tam v daljavi je opaziti celo pročelje razkošnega gradu. Toda tu pred nami ob glavni deželni cesti in železnici na zeleni planoti se nahaja vas Šmarje, ki ima pošto ime Šmarje-Sap, iz razloga, ker je več takih imen v domovini. Sap je velika vas, ki se nahaja tik ob Šmarju. Šest in trideset let je že, ko sem od tu odšel kot 16 letni mladenič v Ameriko in vem, da je še vse tako kot sem do sedaj napisal z izjemo, da sedaj stoji tam več hiš. Toda jaz hočem napisati moje spomine, ki so sicer podobni tudi tisoče drugim, a vendar smatram, da je zanimivo obelodaniti jih, ker končno je to potrdilo in odsvit bodočim rodovom, da smo izseljenci v Ameriki z delom in vztrajnostjo igrali važno vlogo k preporodu sveta doma in tukaj.

V letu, ko je ranjka odšla v Ameriko, je bilo v domovini mnogo razburjenja. Odšla je dne 6. decembra leta 1898. Isto leto se je z mogočnim pompom v Avstriji praznovalo 18. avgusta 50 letnico vladanja starega monarha. Že prihodni mesec, 10. septembra, pa se je izvršil atentat na cesarico Avstrije, ki je za posledicami umrla. Vse to je povzročilo mnogo govorice in strahu pred vojno. Bil sem takrat doma, brat Ivan je pohajal v Ljubljani v šolo, jaz in brat Louis sva preživljala domačo šolsko dobo. Sestra Josefin je dorasla dekliška leta, ker je bila prva rojena v družini. Micka pa najmlajša kot 7 letna deklica.

Oče naš je odšel v Ameriko že leta 1892, ter se ga mlajši otroci niti spominjali nismo. Mati, ki se je rodila na Cikavi pri Šmarju v prvi Smoletovi hiši, je energično vodila posle gospodarja in gospodinje. Marsikdaj je tarnala, da je breme težko, toda otroci tega nismo razumeli. Naši strici ali materni bratje, ki so vsi živeli v okrožju domače vasi, so vsi služili nekoč pri vojaki, ter se udeležili avstrijskih vojsk v Italiji in Bosni. Mnogokrat so ob obiskih pripovedovali o doživljajih ter prerokovali, da ne bo dolgo, ko bo spet vojna. Vse to in splošne gospodarske razmere v stari ranjki Avstriji, je bilo vzrok, da se je pričel naš narod izseljevati v Ameriko. Nekega dne pride pismo od očeta, ki se je med drugimi stavki bralo tako-le: Mišl sem že večkrat, da bi ne

bilo napačno, ako bi Jozefa prišla semkaj, itd. Dobro vem, da je ta stavek v pismu povzročil, da od tistega dne naprej, je bil njen pohod v Ameriko na dnevnem redu.

Mohorjeva družba v Celovcu, kjer je bil oče do smrtni naročnik, je pa v ozadju koledarja za isto leto prinesla sliko potapljačice ladje "La Bourgogne", ki je šla na dno morja sred Atlantika s skoraj vsemi potniki na krovu. Popis te katastrofe nam je vsem bil pred očmi, posebno materi. Vse to pa ni omajalo poguma sestre in vedela je že vsa vas, da odide v Ameriko. To pa ni bilo vse, oglašilo so se tudi drugi. Oglašil se je Joseph Činkole, ki se je bil nedavno priženil v vasi. Naposled se na tiem oglašilo celo naš bratranec Anton Smole, ki ni odšel v tujino iz potrebe, ampak so se ponoči fantje neke spraskali, udaril je nekega fanta, ki je prebil pozneje več mesecev v bolnišnici, kar je povzročilo strah, da bo Tone zaprt. Fant je popolnoma okreval, a Tone je že odšel. Vzele je nekaj mesecev pripravljajanja, čas odhoda je prišel na 6. decembra. Vaški trgovec Činkole je napregel konja in odšli so. Tone je odšel skrivaj — izginil je v noč. Ženske so šepetale, cela vas je ugibala. "Ta je tudi šel," so dejali, a dokazov ni bilo.

Pri nas doma se je močno poznalo. Takrat je bila Amerika daleč, daleč od nas. Malokateri se je vrnil ene čase. V Ljubljani se je sešla z bratom Ivanom, ki je takrat obiskoval četrto ali peto gimnazijo. Hodila sta ter jemala slovo do zadnjega trenutka. Vlak je odšel proti Gorenjski, preko Koroske, proti Tirolskemu pogorju. Ni mi treba omenjati kakšni dnevi so nam doma prehajali, vem pa, da je celo nam otrokom legla žalost v srce, ko smo se jeli čutiti osamljeni. Moja sestra Jozefa, ali kakor smo jo po domače klicali "Pepe", je bila energično dekle. Pela je na koru farne cerkve, kakor tudi v izobraževalnem društvu. Kadar se je bližala kresna noč v juniju, je znala pridobiti fante in može, da so napeljali temveč lesa, da je bil pri nas na farovškem hribu največji kres. Pri nas so se pletli veneci za različne cerkvene in vaške proslave. Take priredbe je oživel v vasi naš slovenski pesnik Anton Medved, ko je bil nastanjen kot kaplan. Pisal je tisti čas svojega "Kacijanarja," ter že takrat bogatil našo literaturo z svojimi nesmrtnimi deli. Prihajal je k nam na posete (imeli smo do odhoda sestre gostilno), ter delal načrte za petje, igre, itd. Po njegovi zaslugi sem postal strežnik v farni cerkvi. Po njegovem odhodu se je v vasi pojavilo mrtvilo. Zrela mladina je odhajala v svet, a stari in nezmožni so ostajali doma. Na ta način smo bogatili s pridnimi rokami zemljo tujcev, ter jim postali vir mišičaste moči. Zato je upravičeno pozneje pisal Oton Zupančič:

Kakor goram bi se z obokom izvili;
Morajo v svet,
Tujec se diči z deli njih rok —
Hamburg! Oj, Hamburg! itd.

Tisoče nas je odšlo, vsi s truhom za kruhom, ne vsem, a mnogim so se odprle oči nazaj s trpečim vprašanjem: Zakaj se vendar izseljujemo, kajti v desetih letih po času mojega opisa, je prekašalo naseljevanje evropskih narodov v Ameriko vsa dosedanja preseljevanja sveta v zgodovini človeštva.

Odgovor temu vprašanju piše današnja druga svetovna vojna, ki pušča rešitev vprašanja, upajmo v naše zadoščanje.

Presenetljivo je, kako globoko se utišnejo spomini v člo-

veka, ko je mlad. Še dan vem, da smo prešli prvo glednico iz Bazela, in dan kratko pismo iz Švice, ki je sestra zapisala med drugimi. Ko smo se prepeljali čez noč, se je med potjo kar nekajkrat med nami pojavil Smolev Tone. Skril se je pod krov, da ga obmejni stražniki ne dobili. Kot sem prej omenil, je Tone odšel brez dovoljenja v Ameriko, ter kot je sam ročal velikokrat, je čakal vlak na mejni postaji, kjer je prišel skrivaj na vlak ter z škimimi znanci odšel brez dovoljenja. To sem omenil njemu spomin, ker je bil poznan v Clevelandu kot nekdanji sarkar v Slovenski zadrugi, jalni, v splošnem prijazen, žabnik, skrben oče družiceženo Ano, ter je umrl leto marca. Naj mu bo blaginjin med nami!

Ladje so plule one čase do 20 dni v Ameriko. To je del med našim narodom, ki del vsak otrok. O Ameriki je takrat mislilo na splošno vse, kar je mogla ljudem misliti prinesiti pred očmi, ročila odhajajočim so bila vsem ta, da naj piše nazaj, ko se bo imel ali počutil v deželi. Združene države nam vsem tamkaj bile v uganka. Vzele je mnogi predno smo tudi mi, ki semkaj prišli, dobili prave me o razliki svobodne ljudske dežele, v primerjavi litično in gospodarsko domovino.

Naš povprečni človek je šel semkaj z močnimi priroki, hotel je le delati, čni veri, da s tem bo vseeno, za vse drugo se s našimi ljudje niso brigali. Lili so se zato blizu tovarnosto Cleveland je med najbolj eno najbolj poznano doma. Naš oče je takrat na Hamilton Ave., pri cesti, kamor je prišla mošta. Slovenskih fantov je mnogo, ki so vsi delali dela po žičarnah in drugo. Manjkalo je pa žena ali dekle, ki bi vzdrževale domove, se je zgrupiralo po navadi naših fantov skupaj, ali se nastanili pri družini, takrat ni bilo dovolj. Zato bila naša dekleta zelo došla. Bilo je le malo časa, stal je nov zakonski par, se je zgodilo tudi z nami. V kratkem času, v nem prihod, se je zgledokaj fantov in že je stala

(Dolje na 3 strani)

Gost v restavraciji ne ci: "Kako to, da se vaši plazi tukajle med mizami leguje goste. Spravite jo v Natakario mu pa se razložijo: "Veste, stvar je Kadar pri nas serviramo ajmoht, gospodar vedno mačko med goste. Tako nega dvoma in nobene da je res zajčji ajmoht."

Ciganka je nekomu vala iz kart sledečo: "Vi boste ubožni in nesrečni do svojega 40. leta." "In kaj pa potem?"

vedel ta. "No, potem se boste pa že tako privadili, da vam vseeno, kaj bo zanašanje."

Vojaški instruktor je civiliste, kako se morajo šati v slučaju sovražnega čnega napada in kako nadezdetim prvo pomoč. "Kaj bi vi napravili, če enega izmed navzočih bi dila bomba na cesto in bi cija vrgla, recimo, vašega v zrak, in bi morali da pride zdravnik?"

"Najprej bi počakal, leti sosed zopet na tla."

Zlata krona

Pravljica. Napisal Ivan Česnik

"Reši me bolečin, kdorkoli si, človek! Poplačam te bogato, celo kraljestvo ti dam in te vzamem za moža. Toda hiti, ker se mudi! Vile se povrnejo vsak trenutek."

In Boštjan je hitel. Udaril je zakleto kraljico trikrat po repu s triletno leskovo šibo in rekel: "Odklinjam te, kraljica! Bodi zopet žensko bitje!" Poljubil jo je na ustnice in ji odvezal verige. Skočila je pokonci, bila je lepa, nežna devica, objela je rešitelja in ga zahvaljevala s toplimi solzami veselja.

"Rešena sem! Nihče mi ne more storiti ničesar več žalega; tudi tebi se ne zgodi ničesar več. Zahvaljujem se ti, dobri mladenič!"

"Kje imaš krono, kraljica?" Za drugega te ne prosim kakor za zlato krono."

"Poglej jo! Tu v stropu visi na srebrni verižici. Vse je tvoje, vse, jaž sem tvoja, moje kraljestvo, krona."

Lesketala se je krona, posejana z demanti in biseri, njen soj je trepetal na plesnivih skalah, na ostudnih močeradnih in gladkih poljih, ki so se plazili po tleh.

"Prosta si, kraljica, in voliš ženina po svojem srcu. Meni daš krono, samo za en dan mi jo daš. Jutri jo rabim, potem ti jo vrnem."

"Za vedno ti jo dam, za vedno."

"Ni mi za zlato in srebro, za ljubezen mi je."

Boštjan se je vzel na prste in odšel krono. Potresla se je gora, bobnelo je in se gibalo kamenje.

In zbežala sta. Sedla sta pod lipo. Tedaj so se vrnile vile, prihrumele so v svoje kraljestvo in začudeno gledale umorjenega Zmagoslava, rešeno kraljico, rešitelja Boštjana in zlato krono v pastirjevih rokah.

"Ali ni to pastir, ki smo ga znanje videle vrh Grmade, ga odarile z vencem in šopkom ter ga vzele v svoje varstvo?"

"Ta je, kraljica," so ponavljale vile.

"Da, jaz sem pastir Boštjan, presvetla kraljica."

"Kako si se upal v naše kraljestvo? Kaj te je dovelo do varnosti? Vitezi so prišli, njih kosi trohijo tam zadaj. Veliki, močni kot hrasti so prišli in bili so premagani."

"Iz ljubezni sem to storil, kraljica."

In pripovedoval je vilam vso dolgo zgodbo svoje ljubezni do Lenčice, o objubi očeta Urbana in o povesti starca Ambroža. Zmagoslavo stojiče vile so poslušale.

kraljičino popelješ s seboj! Potem ti verjame oče Urban, da si jo rešil. Če ti ne bo prijala obleka, jo lahko slečeš in oblečeš potem zopet pastirsko."

Zaplesale so vile kolo in zaplele. Prijetno je bilo, a Boštjanu je hrepenelo srce le po izvoljenem dekletu, po Lenčiki. Najraje bi potrkal na njeno okno in ji zašepetal na uho, da je rešena. Objel bi jo in jo poljubil, kakor še nikdar poprej, ker je sedaj njegova za vedno in mu je ne more vzeti nikdo več.

Kraljičini je zahrepenelo srce po očetu in materi, ki žalujeta za njo in pošiljata drzne viete, da jo rešijo. Nisi je mogli rešiti knezi in grofi, rešil jo je pastir. Kako je lep, čvrst in pogumen! Kako si je vedno želela takega ženina! Oddal pa je srce že drugi, drugi je objubil zvestobo, zato ga ne more peljati na svoj dom. Pol kraljestva hoče ponuditi njemu in njegovi nevesti. Morebiti sprejme ponujeni dar in pojde z njo ter popelje s seboj tudi svojo Lenčico.

Pele so vile, dolgo so pele; Boštjan in kraljica pa sta zaspala. In spala sta vso noč in ves dan.

Ko se je pa bližal večer kresne nedelje, zbudila ju je kraljica vil.

"Čas je, da odrineta na Urbanov dom med snubce."

Poslovala sta se od vil in njih kraljestva. Stopila sta na stezo sred Grmade in se napotila počasi in varno med gozdovi in planinami na Dolarjev dom, da iznenadita očeta Urbana, Zalarja, Zalarjevega Franceta in Lenčico.

Veselo je vladalo na Urbanovem domu na kresno nedeljo popoldne. Snubci so prišli, stari Zalar in njegov France, da se dogovore natančno po starih običajih in navadah. Jedli so in pili, tolkli s pestmi po mizi in kadili iz pip, da se je gosti dim dvigal proti nizkemu stropu in pri odprtih oknih na prosto.

Radovedno so gledale na goste častiljive slike: sv. Ana, sv. Urban, sv. Jožef in sv. Izidor. Prijetno je duhtelo cvetje na javorjevi mizi.

Pogovarjali so se o vremenu in o letini, o dobrih in slabih grajščakah, o starem župniku, ki je komaj leze pred oltar in utegne umreti danes ali jutri. Urban je že težko čakal, kdaj izreče Zalar odločilno besedo in zasnubi. Toda starcu dobrovoljčku s plešo na glavi se ni nič mudilo. Kadil je, pil iz majolike in odgriznil zdajnjazek kos potice, klobase ali svinjine.

"Kaj praviš, Urban, kaj se je godilo nocojšno noč na Grmadi. Okrog polnoči se je potresla gora, kamenje je bobnelo po drčah, grmelo je in se treslo. Tisti stari Ambrož je pripovedoval po marji, da je nekdo reševal zakleto kraljico v kraljestvu vil."

"Reševal jo je lahko, a rešil je ni. Ničesar ni bilo slišati ves dan," je pripomnil Urban.

"Ti revež, ti! Življenje je tvegalo, pa se mu je najbrže slabogodilo. Kdo je neki bil tako drzen? Morebiti je bil Boštjan? Ves dan ga ni na izpregled, živina leži po hlevih. Šli so gledat v koč, prazna je. O pastirju pa ni ne duha, ne sluha."

"Boštjan je ni šel. Malo več poguma mora imeti. Tako korajžo mora imeti kot jaz," je govoril France.

"Ti pa korajža! Še pred zajcem bi stekel!" se je norčeval oče.

"Primojdunaj, da se ne bojim nikogar, še vraga ne. Noben fant mi ni kos pod našim zvonom."

(Dalje prihodnjič.)

SPOMINI IZ ŽIVLJENJA JOZEFINE JEREB, roj. LAH

(Nadaljevanje z 2 strani)

hinji peč, ki je bila sestri nekaj novega. Treba se je bilo učiti in prevzeti gospodinjstvo. Doma je mati pekla, a ona le pomagala, jednako s kuhinjo. Sedaj pa kar naenkrat skoraj ducat glav družine, to niso bili spasi. Ne dolgo mi je to pripovedovala in rekla, da se je spomnila na mater in šele tedaj razumela, ko je rekla: "Tisti uči, ki molči." Bila sem močna in mlada, mi je pripovedovala, kmalu sem prejemala pohvale, da dobro oskrbujem "boardarje." Oče je bil "boss" ali gospodar. Nato smo se preselili na E. 55. cesto, kamor se je priselilo nekaj fantov iz Vrhničke, med njimi Tomaž Jereb. Mlado dekle in polna hiša fantov, ki so večina njih komaj čakali, da se seznanijo z še novim dekletom, ni bilo zanjo prijazno. Dopadel se ji je pa oni najbolj, ki se je najmanj usiljeval, malo govoril ter se lepo oblačil.

Takrat so nosili trde okrogle klobuke, ter ob nedeljah frak. Poleg vsakdanjega opravila si je kmalu našla znanje med drugimi slovenskimi dekleti ter pohajala na kor k petju, pri čemur se je seznanila z drugimi pionirkami v slovenskem Clevelandu.

Naravno je, da take družine brez zakonskega para nimajo obstanka. V času dobrega leta je sledila poroka. Tomaž Jereb je postal soprog ter pozneje sestra, vršila se je španko-ameriška vojna. V letu 1899 in 1900 se je zopet odpeljal. Tomaž je leto prej, kot nam je pozneje pravil, delal na čikaškem kanalu, kjer je bilo zaposlenih mnogo rojakov. Delali so za 35 centov na dan. Oni so se vrnili v ogromno žičarno v Waukegan, kjer se je celo boljše zasluzilo kot v Clevelandu. Naš novi par je odšel med znane prijatelje novega ženina ter se nastanil na 714 Market St., v Waukeganu Ill. Vse to se ni zgodilo po volji očeta, vendar je tudi on sledil. Market St. je bil one čase za Waukegan to, kar je St. Clair za nas v Clevelandu. Kar je pa značilno pri tem je fakt, da se je tam naselel naš živelj od ljubljane ju gozopadno, to je od Preserja, Kamnika ter vse Gorice in Zagorice, Borovnice tja do Vrhničke in Horjula, Zagorje itd. Narod poln domačih šegavih dvotipov. Market St. je bil takrat cilj mnogim iz že omenjenih krajev iz domovine, ki je jel postajati slovensko naselje. To da krajevna lega ceste ni kazala lepe bodočnosti za razvoj, zato so se jeli Slovenci preseljevati na vzvišeni svet ali hrib, kateri se dviga na zapadni strani Michigan jezera. V okolici desete ceste so rastle nove hiše, kjer je nastalo v nekaj letih prijetno naselje z narodnim domom, cerkvijo, šolo, zadrugo in vsem, kar je za nova naselbinj. Tudi naša je konca sta se že takrat preselila v ta kraj. Prevzela sta v našem dvorano z gostilno na 10. cesti. Čas je tekel, družina se je jima gojila. Rojeni so bili: Josephine, Tony, Julija in Charley, ki je bil pozneje povožen od vlaka v Clevelandu.

Med tem časom je prišel iz domovine moj brat Louis v letu 1902 in tudi oče je družini sledil, ki je živel nekaj časa v Jolietu. Tomaž je moral postati takrat tudi državljani. "Kar prišli so pome, šli smo v mesto, kjer so mi dali papir za 25 centov," je včasih pravil. Vse to se je izvršilo v dobi 2 do 3 let, nakar je začel obrat v "dratovni" zastajati. Zmislili so se zopet na Cleveland. Ni bilo dolgo, ko se jim posreči prodati lokal za primerno ceno, ter so odšli v letu 1904 v Cleveland. Tomaž je zopet prevzel salun na E. 54. cesti ali na Keiper St., kamor sem jaz došel iz domovine v letu 1907. Še tisto leto po mojem prihodu smo se pa preselili na 1268 E. 55 St., kjer je obdrževal svojo trgovino do leta 1912. V tem letu se je zopet izvršila preselitev in sicer čez cesto na vaginal Carry Ave., kjer je sestra s sedmimi otroci izgubila moža, le nekaj hiš od prostora, kjer sta se prvič seznanila. Tomaž Jereb je umrl 10. septembra 1914. Bil je doma iz Stare Vrhničke, po domače Bančarjev. Bil je mirnega značaja, vljuden ter skrben oče svoji družini. Kot sem omenil, je nesreča zahtevala življenje Charleyu, skoraj dve leti staremu dečku, ko so živeli še na Keiper cesti. V Clevelandu pa je prirastla družina: Frank, Mimie, Gusty in Charley, ki je prejel ime po izgubljenemu dečku-bratu.

Značilno je, da so vsi otroci pohajali k sokolskemu naraščanju ter se več ali manj udeleževali med našim življenjem. Frank je bil svoje čase celo voditelj Sokola. Poleg pravnih opravil pri družini in trgovini, se je pokojna poskušala udeleževati med društvi, poseben ko je družina odrasla. V njenem zanimanju so ji sledili tudi posamezni otroci.

Prva hči Josie, ki je podedovala po materi vse vrline, in ki se je poročila s poznanim John Jegličem, je okusila grenko kupo življenja, ko je v najljepši dobi izgubila skrbnega moža. Umrl je dne 1. novembra, 1940, za zavratno boleznijo. Ta usodna izguba je pa povečala domače ljubezenske vezi, da je bila njih mati deležna v boleznih najlepše nege od svojih otrok. Charley, zadnji sin, je na primer žrtvoval svoja najlepša leta, da je živel in skrbel za mater. Jednako so pripomogli drugi, poseben ob gotovih slovesih. Ranjka se je rada udeleževala pri naših javnih prireditvah, poseben še, ko je bila močna in zdrava. Čutila je v sebi dolžnost sodelovanja za vse kar je našega ter k temu navajala tudi svoje otroke, ki do malega tvorijo družine, so člani naselbine ter naša nova generacija. Zaspala je

mirno za srčno hibo dne 20. junija, 1943, ob 2:45 zjutraj. Pogreb se je vršil dne 23. junija v družinsko grobnico na Kalvarijo.

Brat Louis, ki je prišel k pogrebu iz Waukegana, ji je sledil kmalu po svojem prihodu nazaj. Umrl je 7. julija, tudi za srčno hibo. Nedvomno je smrt sestre pospešila tudi njegov konec. Društva in naselbina v Waukeganu, v kateri je živel nad 40 let, mu je naklonila lep zadnji spreved z značilnim govorom predsednika tamkajšnjega narodnega doma, kateremu je bil ustanovitelj in svoj čas tudi predsednik.

Mrs. Mary Sedej, ki živi v Beachgrove, Ind., se je tudi udeležila pogreba. Bili sta si dobre prijateljice.

Taka je povest naša; prihajajoča v že davne spomine nas priseljenec. Vedno bližje smrtne plašča vodi naše življenje. Kaj ima usoda za nas v bližnji bodočnosti? Samo delo in le skupno delo bo naša rešitev. Dolžnost nam narekuje delati in pomagati dejansko, da rešimo sebe in ves narod za lepše dneve v tej ogromni katastrofi sveta. Kadar zmanjka enega, moramo drugi nadomestiti dela, ki jih preminuli niso dovršili.

"Povejte ljudem, naj namesto vencev darujejo v dober namen v pomoč narodu, ki umira doma," tako nam je rekla teden dni pred smrtjo. Zgodilo se je vse. Venci in dobrotelne organizacije so dobile odziv. Tako je preminila žena in mati, ki je po svoje doprinesla vse, kar se je moglo pričakovati od nje, kot ena izmed tisočev nas še živih, ki tvorimo slovenski živelj v naši ameriški metropoli. Naj ji bo blag spomin med nami!

RAZNI LJUDJE
Spisal Kšaver Meško.

"Ali ste bili tukaj?"

"Bil. In ko smo prišli doli, saj ni bilo kam sesti, ne kje stati!"

"Ste bili z otroci?"

"Seveda, vsi. Ona tudi. In deca! Ta bi bila lepa, da bi ostajali otroci ob nedeljah doma! Pri nas ni takšna navada."

"Verujem. Saj smo na Gorenjskem. Kakor v moji domovini je tukaj."

Pomeril me je po strani in si je potisnil klobuk na uho.

"S Koroškega ste, pravite? A niste Korošec?"

"Ne."

"Mislim sem si takoj. A odkod, ne zamerite!"

"S Spodnjega Štajerskega."

"Lepo mora biti tam."

"Krasno!"

"Rase pri vas vino?"

"Rase. Izvrstno! Ljutomer-žan skoro."

"Lepo. Veste tudi meni pošljite včasih vsak vina."

"Odkod?"

"Iz Istre. Župnik je tam do-

li. Rad pošlje vina, včasih pošlje še kaj drugega."

Nasmehnil se je. Vedel sem, kaj hoče s tem "drugim."

"Ali je mlad?"

"Ne. Okoli šestdeset. Pred nekaj leti sem bil pri njem. Zelo ljubezniv gospod, rad ga imam. Sedela sva pri vinu do desetih zvečer, potem pravi: "Tukaj imaš ključ od kleti, če hočeš še piti. Jaz grem spat, sicer zjutraj težko vstanem..." Saj pravim: Dober mož!"

Bližala sva se vasi, kar nam pride naproti dvoje vrlih varihov Marijinega svetišča v družbi posvetnega duhovnika. Moj spremljevalec socialist je pozdravljaj že od daleč.

"Oče Avrelij, tukajšnji domačin. Poznate?"

"Poznam. Predlanskim sem bil pol urice njegov gost."

V naglici smo si povedali, odkod in kam. Ko smo se poslavljal, je pozdravljaj socialdemokrat spet zelo vljudno in prisrčno.

"Pojdete v gostilnico?" sem ga vprašal, ko sva prišla v vas. Rad bi ga odškodoval, ker je plačal poprej on, kar me je vendar nekoliko težilo.

"Ne pojdem. Nisem žejen. In malo časa imate. Samo pol ure! Le kar v cerkev!"

Tiho sva vstopila v prostrano svetlišče, solnčno in krasno, kakor pristna slovenska duša. Komaj sva prišla pred kapelico čudodelne Bogorodice, je že padel prijazni moj spremljevalec na kolena, je zastrmel ves prevzet v nanovo kronano sliko Matere Božje in je dvigal sklenjene roke visoko in pobožno k nebes in zemlje mogočni, milostni Kraljici.

Jasno in prijetno, kakor čisto jesensko solnce skozi visoka cerkvena okna, mi je posijalo v dušo:

"Socialdemokrat je — a naš človek, slovenski mož, zato..."

Dalje prihodnjič

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

DELO DOBIJO

TOVARNIŠKO DELO
100% OBRAMBNO DELO
predznanje ni potrebo
Plača od ure in overtime
Ako ste zdaj zaposleni v važni industriji, morate dobiti izpustnico, da ste na razpoloženju.

THE DRAPER MFG. CO.
E. 91. St. and Crane
1 blok južno od Union Ave.
(183)

Delo dobijo
PUNCH & SHEAR
OPERATORJI.
Za učenje pri arc varenju.
Pomagač pri nalaganju.
Plača od ure.
Delo 65 ur na teden.
Nič nočnega ali nedeljskega dela.

THE EUCLID CRANE & HOIST CO.
1365 Chardon Rd.
(187)

Pomagaite Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Za pomoč v kuhinji
za delo v industrijski kafeteriji; tudi kuharica, ki bi prevzela delo ponoči. Dobra plača.

Osborn Mfg. Co.
5401 Hamilton Ave.
ali 5500 Superior Ave.
(183)

HOTEL STATLER
POTREBUJE ŽENSKO ZA LIKANJE—z skušnjo na stroju za moške obleke.
Ure 4 do 12 P. M. Dobra plača.

KUHARICE—plača, hrana, uniforme. Izkušena ženska za pripravo mrzlih jedil. Dobra plača, hrana, uniforme.

POTREBUJE MOŠKE ZA:
PEKA—plača, hrana, uniforme. POMIVALCA—plača, hrana, uniforme. BARBOY—plača, hrana, uniforme. Nedržavljan se sprejmejo. Znanje angleščine ni potrebno. Zgledite se v sobi 335 na E. 12. St. in Euclid Ave. dnevno med 9 in 5, v soboto od 9 do 1.
(182)

MALI OGLASI
Trgovina naprodaj
Naprodaj je delikatesna trgovina za polovico, kar je vrednosti. V najem se da tudi 5 sob. Zglasite se na 15508 Holmes Ave.
(181)

Pivo v zabojih
Standard in druge vrste. Odprto do 3:30. Zglasite se za dobro pivo pri
Emery's
961 Addison Rd.
(181)

Ohijsko vino
na galone. Fina kapljica. Odprto do 3:30. Zglasite se pri
Emery's
961 Addison Rd.
(181)

Hiša naprodaj
Na Linwood Ave. med E. 71. St. in E. 79. St. Jako široka cesta. Hiša je v 3 nadstropja, ima 3 kopalnice, 3 garaže. Zelo ugoden kup. Napravite mi ponudbo.

J. P. Flynn
3250 Euclid Ave.
HEnderson 1622
(183)

Ako iščete
dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Slike ob sredah
Kakor že prej naznanjeno, bodo slikovne predstave vsako sredo drugje, to se pravi vsako drugo sredo na domačem dvorišču ali pa v Knausovi dvorani. V sredo 4. avgusta bodo slike na našem vrtu in sicer bodo glavne slike: civilna obramba, dviganje zastave v fari sv. Vida, iz bojne fronte, slike SZZ, ki sem jih dobil iz Joliet, stara domovina, Novo mesto in Stična, vmes pa še druge.

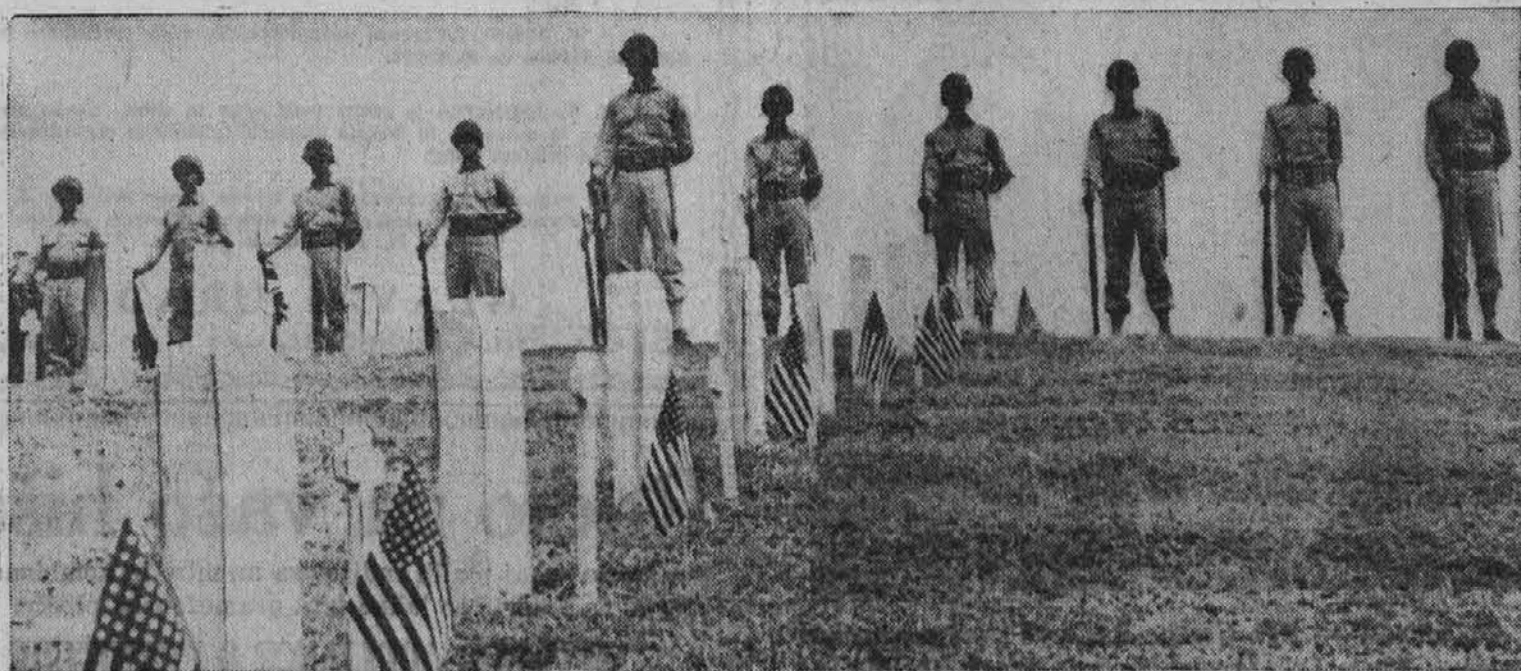
Nadaljne predstave bodo: 11. avgusta v Slovenskem domu na Holmes Ave., v Euclid na Research Ave. pa 25. avgusta in v SDD na Waterloo Rd. 1. septembra. V soboto 7. avgusta pa bom kazal slike v Genevi, O.

Anton Grdina

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša na pravem, za 2 družini; se proda prav poceni za \$3,200 ali še ceneje. Naslov izveste v uradu tega lista.
(182)

Perilo
Perilo vzamem na dom; poštno in zanesljivo delo. Kdor želi, naj pokliče EHDicott 3595.
(183)

Ženitbena ponudba
V syrho žentive se želim seznaniti z žensko, vdovo ali samsko, v starosti do 60 let, ki je pri dobrem zdravju. Star sem 62 let. Katero veseli, naj piše na naslov: "Srečna bodočnost," c/o Ameriška (Domovina), 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
(183)

Spomeniki onim, ki so dali svoje življenje za svobodo in demokracijo in katerih trupla počivajo sedaj daleč proč od njih rojstne domovine. Samo križ in ameriška zastava kažeta kje njih grob, tovariši pa stoje pripravljeni, da jim dajo na povelje zadnji pozdrav.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Stene razgaljene in brez vseh svetniških podob, oltarji so bili oropani vsakega kinča kakor na katoliški veliki petek, samo luteranske biblije so ležale na njih. Vse to razdejaje in oskrunjenje je pričalo, da je bila cerkev že določena in pripravljena za luteransko službo božjo.

Albert je sedaj sporočil patru Melhiorju, ki se je bil z Najsvetejšim vrnil v župnišče, kjer se je še mudil pri bolnem župniku z drugima dvema garstenskima gospodoma, naj prinese Najsvetejšega v faro cerkev, ker je vsled Hendelnovega povelja bila ravnokar odprta.

Pričakujoč trenutka, ko se bo to zgodilo, je Albert z ljudstvom molil rožni venec ob Štefaninem mrtvem truplu, in pri vsaki češčenamariji, ki jo je izmolil, mu je vedno lepše in jasneje stopalo pred oči čudovito življenje in ločitev svetega otroka.

Poleg krste se je še vedno neutolažljivo jokala mati.

Uboga mati, ubogo meso in kri! Tudi zate, uboga mati, pride ura, ko boš spoznala slavo svojega otroka in ti bo jasno, zakaj se je vsled božjega sklepa tako zgodaj moral ločiti od tebe. . . . Takrat boš klicala svojega svetega otroka in se ne boš več jokala. Toda danes je pregloboka tvoja rana, preveč je trpelo človeško meso. . . . Zato, uboga mati, se le jokaj danes, kakor se spodaj v mestu joka oče ob mrtvem truplu svojega sina, ne smemo ti braniti. O častito dete, o častita smrt!

Menihu je prišlo na misel, kar pripovedujejo o veliki španski svetnici, sv. Terezi Jezusovi.

Ko je namreč ona umrla, je na odru začel poganjati in brsteti suh rožni grm. — Štefana! Pri tvoji smrti niso vzklikale rože iz suhega lesa, toda zgodili so se večji čudeži; Henrik Hendel, tvoj morilec, je sveto umrl, in Hendel, štajerski sodnik, mož hudobije, Antikrist, je oropani Cerkev vrnil njeno last, in vse to se je zgodilo po oni sveti, ki nam jo je prorokoval umirajoči oče, ko je ležal na pepelu.

Iz župnišča je prihajal pater Melhior, bil je v roketu in je nosil ciborij z Nejsvetejšim. Pred njim je z drobnimi koraki tekel majhen deček z zvončkom. Vse ljudstvo je padlo na kolena in prah, tolčko se je na prsi in je glasno in pobožno vzklikalo: Hvaljeno in češčeno nam vedno bo presveto Rešnje Telo.

In umikale so se vrste in duhovniku delale gaz proti odprtim vratom farne cerkve. Toda pred kapelico sv. Marjete, kjer je še stala nosilnica s krsto, se je ustavil, obrnil se je proti Albertu in mu je rekel v latinskem jeziku:

"Gospod, ki vas nismo poznali in smo vas vsled vaše svete gorečnosti tolikokrat zaničevali, ki ste toliko storili za Štajer, prosim vas, vzemite vi v roke Najsvetejšega! Spodobilo se, da vi zopet nazaj nesete Najsvetejšega tja v hišo božjo, iz katere ga je z žalostjo odnesla vaša roka."

Albert je rekel: "Gospod, sedaj sem tu tujec."

Melhior pa je rekel: "Pravico imate."

In ljudstvo je jelo prositi in klicati: "Gospod Albert, o stari te, gospod Albert, prinesite nam nazaj Zveličarja in dajte

nam s svojo roko sveti blagoslov."

Albert se je vdal. Prejel je ciborij iz Melhiorjeve roke.

Toda moč utrujenega, krepkega planinskega in neutrudljivega apostola, ki je danes že raztrgal mrežo satanskih obrekovanj, ki je podrl Babilon preveznega Hendelna, ki je umirajočega grešnika spravil z Bogom in je ljudstvu vrnil dve cerkve, je za trenutek odpovedala, zdelo se je, da težko drži zlati ciborij. Tedaj je, kar so večkrat storili duhovniki v katekombah, postavil kelih na krsto, na sree svete rajne Jezusove neveste, in vse, ki so to videli, so od ganotja polile solze.

Albert se je takoj zopet zbral, vzel je ciborij s Štefaninih prsi, blagoslovil je ljudstvo in je šel proti cerkvi. Deček z zvončkom je tekel pred njim, za njim pa se je v nepreglednih trumah gnetlo ljudstvo.

Žalost mu je objela srce, ko je stopil v cerkev, v kateri so bile križem postavljene klopi, stene razgaljene in oltarji oropani. Hči sionska, vsa si oropana! Ki so hodili po potu mimo tebe, so mogli sikati in v roke udarjati nad teboj, toda ne žaluj! Hči sionska, tvoje bogastvo, tvoje solnce in tvoje življenje, tvoj Zenin prihaja.

Albert je stopal proti velike-

mu oltarju. Na orglah se je oglasila raztrgana, trudna predigra. To je bil stari Kirhspergar, organist. Ko je zvedel, da se Zveličar vrača v faro cerkev, se je, čeprav ves mrtvouden, dvignil s svoje postelje in se je lekel v cerkev.

Marljive roke so prinesle goreče sveče, ko je Albert že stal ob velikem oltarju. Tudi kadilnico so prinesli, in kmalu je bel oblaček plaval okoli ponižnega prestola Kristovega, in dve sveči sta goreli njemu v čast, toda tudi mnogo tisoč src, mnogo tisoč ljudi, ki so v faro cerkvi brez glasu v tihi molitvi klečali v prahu pred Najsvetejšim.

Albert je dvignil ciborij v svojih suhih, spokornih rokah, zgoraj na koru pa je stari organist začel peti z zlomljenim glasom:

Tantum ergo sacramentum
Veneremur cernui . . .

Kmalu nato se mu je pridružilo deseti, sto, tisoč glasov, in prastara pesem v čast najsvetejšemu zakramentu se je kakor božji vihar, ki podira hrase in snežene plazove žene v dolino, zmagujoče razlegala po hiši božji, po katoliški hiši božji v Štajru.

Albert je dvignil zakrament proti zahodu, kjer je ležalo mesto Štajer s svojim v prah ponizanim trinogom, mesto, ki je danes nanovo rojeno za katoliško vero; in proti jugu, tam je Italija, dežela, kamor ga sedaj kliče Bog, kjer v neoslavljeni moči daje postave in bo dajala do konca sveta rimska stolica, zmagovita mati krščanstva; in proti severu blagoslavlja, tam je grobnica, kmalu bo dvignjen kamen z nje, kjer bo poleg svo-

jih katoliških pradedov pokopan Štefanin morilec, Henrik, spokornik; nato je blagoslavljal proti vzhodu, kjer zlato sijaje solnce kakor vrhovi božjega mesta. Tam pri blaženih angelih biva blažena Štefana.

Ko je z Najsvetejšim blagoslavljal proti vzhodu, jo v srcu pozdravlja z onim pozdravom, ki ga je prvi vzkliknil umirajoči spokornik in ki ni bilo lepšega: "Sveta Štefana, nevesta Kristusova, prosi zame."

Nato je Albert proti nebu dvignil svoje oči in je glasno molil to-le molitev, — vsa srca, ki so bila v božji hiši, vsa so jo z njim molila v svetem pretresenju:

(KONEC.)

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NASEGA PRELJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

JOHN SPEH

ko se je končala njegova pot življenja in je v vojaški službi za
vedno v Bogu zaspal dne 3. avgusta 1942

Eno leto je že poteklo
od bridkega spomina dne,
ko sprejeli smo vest žalostno,
da Tebe več med nami ni.

Bridka smrt Te je odvzela,
ko služil domovini si zvesto,
med srečnimi se zdaj nahajaš,
kjer ni trpljenja ne gorja.

Ljubi sin in brat predragi,
spomin v naših srcih je ostal,
v miru božjem sladko počivaj,
in prosí tam Boga za nas.

Zalujoči ostali:

JOHN in JOHANA SPEH, starši
JENNIE SPEH, MARY por. Leslie in SOPHIE por. Stucki, sestre
FRANK, JOSEPH in PFC. ROBERT, bratje

Cleveland, Ohio, 3. avgusta 1943.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki . . . Posluje že 50. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če si nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

Radio za vašo hišo!

Imamo še nekaj malih radijev za na mizo in kombinacijske radije, na katerih se lahko igra gramofonske plošče.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

JOHN SUSNIK, lastnik

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrta naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je angel smrti pretrgal nit življenja moji nad vse ljubljeno soprogi in materi

Agnes Petschauer

rojena POGRVINA

katera je previdna s svetimi zakramenti mirno v Gospodu zaspala dne 28. junija 1943 v starosti 66 let.

Ranjka je bila doma iz Jurka vasi, pri Novem mestu na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko v letu 1902.

Po opravljeni pogrebni sveti maši v cerkvi sv. Vida je bila položena k večnemu počitku na Calvary pokopališče dne 1. julija 1943.

Tem potom se želim prav prisrčno zahvaliti Rev. Monsignorju Ponikvarju za prijazne obiske v času bolezni, za podeljene svete zakramente ter za opravljene molitve ob krsti, za spremstvo iz A. Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljeno sveto mašo in ganljive cerkvene obrede.

Prav prisrčno zahvalo želim izreči vsem, ki so nam bili v tolažbo in so na ta ali oni način pomagali, ko je bila bolana in so nam v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih bili v pomoč in tolažbo in sicer sosedom Mrs. Laurich, Mrs. Ganick, Mrs. Jim Zupancic, Mrs. Anton Zupancic in Mrs. Elizabeth Alich.

Globoko hvaležen se želim prav prisrčno zahvaliti sosedom, ki so okrasili krsto z krasnim vencem in za naročene svete maše in sicer:

Mrs. Mary Kraje, Mr. Joe Legat in hči, družine Hooover, Alich, Mulce, Skodlar, Godinic, Verbie, Playan, Zakrajsek, Radak, Matjasic, Stelfa, Alich, Jim Zupancic, Anton Zupancic, Kodromac, Lunder, Stelck, Pirnat, Klopce, Scobie, Baraga, Pakj, Komac, Spretnak, Malensek, Roitz, Kosir, Zusi Jr., Mrs. Oblak, Mr. in Mrs. Laurich, Mrs. Russ, Mrs. Palcie in hči, Mrs. Gele in hčere, Mrs. Rigrel, Mr. in Mrs. Winters in Misses Winters, Mr. Slapnik in družina, Mrs. Andrus, Mrs. Marinko in družina, Mrs. Ganick in hči in Mrs. Meehan.

Enako se prisrčno zahvaljujem vsem sledečim, ki so darovali za svete maše in sicer:

Mr. in Mrs. Joe Zaletel, Mary Ganick, Mrs. Mary Skodlar in Mrs. Nettie Prince, Mr. in Mrs. Frank Jakis, Mr. in Mrs. Stokel in družina, Mr. in Mrs. John Kog, Mr. in Mrs. Adolph Jalen, Mr. in Mrs. Louis Sinkove, Mr. in Mrs. Martin Snider, Mrs. Joe Augustine Jozel in družina, Mr. in Mrs. F. Winters, Estelle Rolin, Johanna Lozar, Mr. in Mrs. John Knaus Jr., Joe Zakrajsek, Mr. in Mrs. Anton Augustine, Mr. in Mrs. Anthony J. Tomase, družina, Schuster iz Park Heights, Mr. in Mrs. Anton Barlich, Frank in Marian Vihetlic in družina Kingzett, Mr. in Mrs. John Cera, Mr. in Louise Cassermann, Mr. in Mrs. Joe Brodnik, Mr. Anton Mecnarsic, Mrs. James Zupancic, Mrs. A. Grdanc in hči, Marica Bolko, družina Godenic, Mrs. Mary Darovec, Mr. in Mrs. Anton Vidmar, Mrs. in Mrs. John Jezek, Mary Pesik, Mrs. Anna Svetec, Mrs. Anton Zupancic, Mrs. Matt Hfaster, Anton Mullec in družina, Mr. in Mrs. A. Jenda, Mr. in Mrs. Matt Vihetlic in družina, Mr. in Mrs. Frank Brinovec, Mr. in Mrs. Mike Udovich, Mrs. in Mrs. Frank Brinovec, Mr. in Mrs. Mike Udovich, Mrs. in Mrs. Cevka, Mrs. Mary Slapar, Mr. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. A. Cizoj in družina, P. Sulen in družina, Mr. in Mrs. Rigler, Mr. in Mrs. Anton Tame, Mr. in Mrs. Louis Zakrajsek, Mr. in Mrs. Frank Brancel, Mr. in Mrs. Anton Zupancic, Mrs. Frank Mramor, Mrs. Jennie Oblak, Martin Svete Sr., Mrs. Svete Jr., Mr. in Mrs. Frank Grdina, Mr. in Mrs. Joseph Roitz, Mr. in Mrs. Louis Tolar, Kate Tisovic, Kozelj družina, Mary Jasek, Madison, O., in John Julich.

Globoko hvaležen se želim zahvaliti prav prisrčno vsem, ki so okrasili krsto blagopokojne s krasnimi vencem in sicer:

Mr. Anton Grdina in družina, Bill in Ann Svete, Mr. in Mrs. Joseph Svall, družina Mathew Vihetlic, Mr. in Mrs. Anton Vidmar, Mr. in Mrs. Frank Brinovec, Mrs. Theiss in Sinovi, Mr. in Mrs. Henry Laurich in družina Anton Mullec.

Prav prisrčno se zahvaljujem tudi vsem sorodnikom, ki so mi tako zvesto stali ob strani, v težkih dneh prevelike žalosti.

Iskrena hvala vsem onim, ki so jo prišli pokopati, so se udeležili svete maše in onim, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri pogrebu, enako tudi onim, ki so nosili krsto in jo spremenili do groba.

Zahvaljujem se tudi prav prisrčno pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso vsestransko prijazno postrežbo in za lepo urejeni pogreb.

Ako sem slučajno pomotoma kakšno ime izpustil, prosim, da mi oprostite, ter se želim vsem prav prisrčno zahvaliti.

Preljubljena in nikdar pozabljen soproga in mati, Bog Te je poklical v večno veselje, naju pa je pustil v veliki žalosti. Kako prazno je brez Tebe, kako željno Te iščejo oči, a Tebe draga več med nami. Odsli si po svoje plačilo, katero si zaslužila. Vse se seli se v večni sreči ter pripravi prostor nama, ki se Te vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo spominjamo v moliavi, dokler nas božja ljubezen ne združi v večnosti.

Z Bogom draga, mirno spavaj
v veselju večnem se raduj.
Tam, kjer lepše sije sonce,
lepše zarja rumeni.

Zalujoči ostali:

JOHN PETCHAUER, soprog.

JOSEPH PETCHAUER, sin.

Zapušča tukaj tudi sestrčno Ano Zaletel, dve nečakinji in pet nečakov.

Cleveland, O., 3. avgusta 1943.

Slika nam predstavlja 19 letno Fredo Davis, ki je zaposlen v vojni industriji. Izgleda precej mlada, kajti meri v višino komaj 3 čevlje in pol in tehta 65 funtov.

Polkovnik? — Pvt. George B. Lucas služi v ameriški armadi na Moses Lake Army Air Base, Wash., izgleda kot kakšen polkovnik, kajti na vsaki rami ima po enega orla, kar je znak polkovnikovega čina. Oba orla je ujel v bližini vojaške baze in jima je dal imena, eden je Bomba in drugi pa je Gunner.